

Hraničář

Můj plášť má bar - vu še - da - vou, jdu Di - vo - či - nou po - ta - jí, mé
bo - ty pro - šly už mno - ho cest a dlou - hé mí - le če - ka - jí! Jsem
hra - ni - čář a ne - mám dům, kam vra - cel bych se ke svým snům. Zná - m les - ní stín a
zvě - ře krok, ze - le - né stro - my po ce - lý rok, ty dob - ře znám.

Můj plášť má barvu šedavou,
jdu Divočinou potají,
mé boty prošly už mnoho cest
a dlouhé míle čekají!

Jsem hraničář a nemám dům,
kam vracel bych se ke svým snům.
Znám lesní stín a zvěře krok,
zelené stromy po celý rok, ty dobře znám.

Však přece rád mám jednu zem,
tam Malý národ přebývá,
to Hůrka je a taky Kraj,
kde v polích se slunce usmívá.

Jsem hraničář a nemám dům,
kam vracel bych se ke svým snům.
Znám ptáku křik a slunce svít,
sám vyberu si, kam jen jít, kam jen jít.

N.L./PB